

1898-04-01

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet er udateret. Alhed må rejse for at deltage i en konfirmation. Hendes lillebror blev konfirmeret 3. april 1898, og det er formodentlig denne fest, der er tale om.

Omtalte personer:

Hedevig Lützhøft

Nicolaus Lützhøft

Ellen Sawyer

Omtalte steder:

Storebælt

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:

Indleveret til Det Kongelige Bibliotek af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Alhed er ked af, at hun skulle rejse fra Johannes Larsen, for han så trist ud, da de skiltes. Har hun været væmmelig imod ham? Hun skriver brev i styrmandens kahyt på Storerbæltsfærgen og håber, at Larsen gik til fx Lützhøfts, da de skiltes.

TRANSSKRIFTION

[Fortrykt på papiret på brevets side 2:]

STATSBANEDRIFTEN

STOREBELTSOVERFARTEN

Føreren af Dampskibet "Mjølner"

Den 189

[Håndskrevet, på hovedet over overskriften]

Jeg tager hjem til Erikshaab i Morgen

[Håndskrevet, ikke på hovedet]

Kæreste lille go'e Las!

Du kan rigtignok tro, jeg var forfærdelig ked af at skulle rejse fra Dig uden at have faaet talt med Dig, hvor kunde jeg dog ogsaa misforstaa Dig saadan, at jeg trode, Du vilde skrive et Brev; jeg skulde have med. – Jeg har tænkt paa Dig paa hele Rejsen, og Dit Ansigt staaer hele Tiden for mig saadan som Du saa ud, da Du stod udenfor Kupéen. Du saa saa ked af det ud, og havde det ikke været for den Konfirmations Skyld, var jeg staaet ud af Toget og var bleven hos Dig! – Men hvorfor var Du egentlig saa ked af det? – Vi ses jo snart, ikke sandt; og saa kunne vi jo tale om det. Jeg er bange, at Du mest af det [de to ord overstreget] var ked af det, fordi jeg slet ikke har været god ved Dig derinde, Du kan ogsaa tro, jeg er vred paa mig selv over at jeg kan være saadan. – Men naar vi nu ses igen, tror jeg nok, jeg bliver ganske forfærdelig god ved Dig, jeg synes da, at jeg længes efter Dig mere end nogensinde, og Du maa endelig komme snart. Jeg haaber, at jeg faar Brev fra Dig i Morgen, men jeg er bange, det først bliver i Overmorgen. – Jeg gad vide, hvor Du gik hen, da jeg var rejst fra Dig, jeg haaber, Du gik op hos Lützhøfts og i de andres Selskab glemte Din stygge væmmelige Kæreste. – Det er jo et nydeligt Vejr i Dag. Vi ere paa Færgen nu og jeg sidder og skriver i Styrmandens Kahyt; Elle og jeg gik rundt og ledte efter Skrivemateriale. Saa mødte vi Styrmanden med en Blyant i Haanden, vi spurgte om vi maatte laane den, "ja det ved Gud, De maa" sagde han, men da han hørte, at vi heller ikke havde Papir, sagde han, at hvis vi vilde følge med ham, skulde vi "ordne det paa en helt anden Maade". – Og nu sidde vi rigtig rart her i hans Kahyt. – Hvornaar tror Du, Du kommer? Hvordan mon jeg skal faa Has paa de Dage, til jeg ser Dig

igen! Pas faar [~~ordet~~] for Himlens Skyld paa "den elektriske" og alle andre frygtelige Mordredskaber derinde. Hav det godt paa alle Maader og glæd Dig lidt ved Tanken om, at jeg tænker saa uendelig kærligt paa Dig min egen Elskede! Nu Farvel, jeg synes næsten ikke, jeg kan slutte, det er ligesom, der er saa meget endnu, jeg skulde sige til Dig! – Elle hilser. Jeg fik ikke rigtig sagt Farvel til Dig, men Du kan stole paa jeg skal sige Goddag, naar vi ses. Din Alhed – hils dem alle sammen Sig mig, om Du holder noget af mig eller om Du er bleven altfor vred. – Jeg elsker Dig.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kære lille gode las! ^{med mig i samfundet og om mig selv}
Du kan rigtig tro, især farver det Red af at skulle være på de tuden at have
faat halt med dig, hvor Reddig dig og saa mistet saa de raadene at
troede du vilde skrive et Brev, skulle have med. - Og har været på
de paa alle Regener, og det dult sig naar alle Tuden for mig, saa var
du saa tid, da du stod udenfor Kjøben. Du saa saa Red af det tid, og
havde det ikke været for den Kjøbermalerens Plads, var det
af Torst og var bleven hos dig. - Men jo naar det var du, og det saa
Red af det? - Vi ser jo snart, ikke snart, og saa kommer vi jo alle
om det. Og er hængt, at du snart af det var Red af det, fordi
der var paa sig selv borte at j. Ram være raadene. - Men naar
vi nu ses igen, bringer med, især bliver ganske farver det god med dig.
Jeg synes at at j. Liges efter dig mere med ugeniende, og du med
dette Normul snart. - Ja, haaber, at j. fader Pind fra dig i Norge
men j. er hængt det først bliver i Overmorgen. - Og god vort
hvor du give den da j. var Ret fra dig i haaber, du
gik op hos Løjtnanten i de andre delstat glæde dig og
de værdige Kærede. - Det er jo et uheldigt. Vijs i Dag

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Vi ere paa Færden paa at j skriver og skriver i Plynvands
København. Alle de j give stukt og bedste efter Plinvedmateriale
Paa hvilke vi Plynvands med en Plynaut i Hænder, vi spottet
om vi maatte kaane dem, "ja det ved Gud, de maatte" sagde han,
men da han hørte, at vi heller ikke havde Papir, sagde han, at
hvis vi vilde følge med ham, skulde vi "ordne det paa en lidt
anden Maade!" - Og det skulde vi ogsaa gøre i hans Redukt.
- Hvarfor tror du, der kommer i Hænder med, hvad paa
Hav paa de dage, til j ren af Egle! Paa ~~den~~ Hvide Bred
paa den elektriske" og alle andre propere Nordrejskaber der
ind. Hav det godt paa alle Maader, og gled B. lidt ved den
Ren om at j skriver saa vidt muligt paa B. med en
Eglskide! Mit Farvel j synes uendelig kinke, j den
te, at det vil være, den er saa meget "MØLNER" "Foren af Dampskibet"
inden j skulde sig til B. - Alle kiber. J det er sig, saft Far
vel til B. men den Maade atale paa "STØRELLTSSOEFERFARTEN"
j skal sig Gode, naar vi ses. Den "STATSBANEDRIFTEN"
J mig, om du holder meget af mig, eller om du Alles - bid den alle
et Bredt allest. - J det er B.